

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

HUGO NYBERG

Vastaava

Johanneksentie 4 - Puh. 38 154

RURIK PITKÄNEN

Toimitussihteeri

Kalevankatu 32 B

No 4 - Huhtikuu

Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa
Hinta 20 markkaa koko vuodelta

35. vuosikerta 1930

VAPAHTAJA

Kas karitsata Jumalan,
Kuink' kärsivästi kantaa
Se syntikuormaa maailman
Ja henkens' alttiiks' antaa
Teurastettaissa ääneti
Se kärsii, kuolee nöyrästi
Valittamatta aivan.

Pitkänperjantain juhla
kutsuu meitä katselemaan
kärsivää Jeesusta. Hänen
kasvojensa edessä tah-
domme nyt viettää hiljai-
sen hetken.

Kuvan, jonka näette täl-
lä sivulla, maalasi monta
sataa vuotta sitten kuului-
sa italialainen mestari
Leonardo da Vinci. Se
esittää Jeesusta kiirastors-
tain iltana ehtoollispöy-
dässä. Opetuslapsia et sii-
nä näe, sillä tämä jäljen-
nös on vain Jeesuksen
kasvoja esittävä osa suu-

Vapahtaja Leonardo da Vincin taulusta

resta taulusta. Tämä ihmeellinen kuva kertoo meille
Jeesuksesta, Vapahtajastamme. Se on jo kertonut
hänestä tuhansille ja tuhansille ihmisille. Lukemat-
tamat matkailijat ovat saapuneet Milanoon pitkien
matkojen päästä nähdäkseen tämän taulun ja varsin-
kin sen Kristus-kasvot. Niiden edessä ovat monet
väsymättä viettäneet tunnin toisensa jälkeen. Uu-
destaan ja uudestaan he ovat vetäytyneet suuren

tuomiokirkon rauhaan
siellä katsellakseen tätä
Jeesuksen kärsimyskuvaa.
Kuta enemmän he ovat
sitä katselleet, sitä enem-
män he ovat sitä rakasta-
neet. On ollut niinkuin
olisi tämä kuva sanonut
heille jotakin, jota he en-
nen eivät olleet ymmär-
täneet. He ovat tulleet
sen eteen murheellisina,
mutta lähteneet sieltä
lohdutettuina.

Kuvassa ovat Vapah-
tajan silmät alasluodut,
miltei suljetut. Mutta
kuitenkin on kuin näkisi
Hän kokonaisen äärettö-
myyden, meille tavallisil-
le ihmisille näkymättömiä
asioita. Siinä, mitä hän
näkee, on varmaankin jo-
takin, joka tuottaa hänelle
syvää tuskaa, koskapa sil-

mien ilme on kärsivä ja suu ikäänkuin sisäisen kivun
kouristuksesta hiukan avoin. Mutta kaiken tuskal-
lisen takana hän näkee kai jotakin hyvin kaunista,
koska näyttää niinkuin hän mielellään alistuisi kär-
simään sitä tuskaa, jota näky hänelle tuottaa.

Mitä hän näkee? Ehkäpä äärettömän ihmismeren
aikojen halki. Ehkä hän näkee ihmisiä, joilla on
sydämessään polttava vanhurskauden ja Jumalan yh-

TOIVOTON TAISTELU

*Olen taistellut minääni vastaan
ja voittaa tahtonut.
Jo kauan sen kalliit pyyteet
olen voitetuks' uskonut.*

*Vaan väliin tuntuu: ei jaksa;
ja mieli niin katkeraks' saa.
Näen kultaisen toiveiden polun —
sitä sydän niin kaihoaa.*

*Oi muista, vaikkapa täällä
olet yksin ja koditon,
Hän lausui: "Mun Isäni luona
niin monta sijaa on!"*

*Se ei jaksa uskoa, että
tää oikea tieni lie,
ja siksi pä kyynellettä
usein vieläkin silmähän vie.*

*Oi sydän, tyyntä, älä itke,
pois nyhkytys vaimentaa kai.
Sua Herrasi rakastaa, s i k s i
Hän tuskain tien sulle loi.*

H i l m a.

teyden jano, iankaikkisen elämän nälkä. Mutta ajallinen elämä on heille ehkä kovin vaikeaa, sen kiusaukset niin ylivoimaisia, että he tulevat epätoivoisiksi. "Me emme jaksa voittaa kiusauksia emmekä kantaa elämän raskaita kuormia", sanovat he. Useimmat heistä ovat jo langenneet synteihin. Monta raskasta tuskan hetkeä he ovat kärsineet lankeemustensa takia. He ovat synnin vankeja. Vanhojen syntien muistot soimaavat heitä ja julistavat heille Jumalan tuomiota.

Ihmisten ikävä ylöspäin, Jumalan maailmoihin, vanhurskauteen ja puhtauteen on varmaankin syvästi liikuttanut Vapahtajan sydäntä ja synnyttänyt siellä sen jumalallisen rakkauden, jolla Hän on meitä rakastanut. Mutta sentähden on myöskin se tuska, jonka hän näki jäytävän ihmissydämiä, tunkeutunut hänen omaan olemukseensa ja tuottanut hänelle suuren kärsimyksen. Näin on koko maailman syntien paino hänen kannettavanaan.

Kuvaa katsellessamme näyttää meistä edelleen siltä, että Jeesus on jo tehnyt päätöksensä: Hän tahtoo uhrata itsensä meidän puolestamme ja niin aukaista meille tien Jumalan isänsydämelle, ikuisen puhtauden ja pyhyiden maailmaan. Tämän vahvistavat hänen samassa tilaisuudessa lausumansa sanat: "Minun ruumiini, joka teidän edestänne annetaan, minun vereni, joka teidän edestänne vuodatetaan syntien anteeksi antamiseksi."

Sinä olet katsellut nyt tätä kärsivän Vapahtajan kuvaa. Mutta suljepä silmäsi, niin näet Hänet edelleenkin vain elävämpänä ja todellisempänä kuin tässä kuvassamme. Eikö niin: Hän näkee sinun jumalaikäpauksesi, sinun vaikeutesi, sinun kiusauksesi, lankeemuksesi, kärsimyksesi. Palavalla rakkaudella Hän sinua rakastaa. Sinun kärsimyksesi tuottaa tuskaa Hänelle. Sinun lankeemuksiasi Hän suree. Hän kantaa sydämellään syntejäsi, jotka Hän ristillä sovitti. Hän tahtoo vakuuttaa, että Jumala on sinulle armollinen Hänen murretun ruumiinsa ja vuodatetun verensä tähden.

Eikö niin: sinun sydämesi on ollut tähän saakka ikäänkuin liian ahdas käsittääkseen ja omistaakseen Vapahtajan lunastustyötä. Tahdothan sentähden virrentekijän kanssa sanoa:

*"Sydämen' ahdas, laajene
Ja aarre kätke parhain!
Kirkkaampi, kalliimpi on se,
Kuin kullat tähtitarhain.
Maat, meret taivas avara,
Ne vaan on hiukka tomua,
Kun katson aarteeseeni
Tää tavarani verraton
Sun, Jeesus, veres kallis on
Vuotanut hyväkseni."*

(S. V.k. N:o 44.)

Juho Karhu.

Jeesus ilmestyy opetuslapsilleen

PÄÄSIÄISENÄ

(Joh. ev. 20: 19 —.)

"Viikon ensimmäisen päivän iltana, kun opetuslapset olivat koolla lukittujen ovien takana, koska pelkäsivät juutalaisia, Jeesus tuli ja seisoi heidän keskellään ja sanoi heille: 'Rauha olkoon teille.' Sen sanottuaan hän näytti heille kätensä ja kylkensä. Niin opetuslapset iloitsivat nähdessään Herran. —

Mutta Tuomas, yksi niistä kahdestatoista, ei ollut heidän seurassaan, kun Jeesus tuli. Niin ne muut opetuslapset sanoivat Tuomaalle: 'me näimme Herran'. Mutta hän sanoi heille: 'ellen näe hänen käsissään naulan jälkiä ja pistä sormiani naulain sijoihin ja pistä kättäni hänen kylkeensä, en usko'.

Ja kahdeksan päivän perästä hänen opetuslapsensa taas olivat huoneessa ja Tuomas oli heidän kansansa. Niin Jeesus tuli, ovien ollessa lukittuina, ja seisoi heidän keskellään ja sanoi: 'Rauha olkoon teille'.

Sitten hän sanoi Tuomaalle: 'Ojenna sormesi tänne ja katso käsiäni, ja ojenna kätesi ja pistä se kylkeeni, äläkä ole epäuskoinen, vaan uskovainen'. Tuomas sanoi hänelle: 'Herrani ja Jumalani'. Jeesus sanoi hänelle: 'Sentähden, että näit minut, uskot sinä. Autuaita ovat ne, jotka eivät näe ja kuitenkin uskovat'.

Pääsiäisrukous. Rakas taivaallinen Isä! Vaikuta meissä luja usko Vapahtajaamme Jeesukseen Kristukseen, joka on ylösnoussut haudastaan. Anna tämän uskon lohduttaa meitä kaikessa tämän elämän

kurjuudessa ja kuoleman hädässä. Poista arka-mielisyys ja epäusko lapsistasi, niin että he täysin luottaisivat siihen, että Poikasi Jeesus on voittanut synnin ja kuoleman vallan. Auta meitä olemaan kestäviä ja horjumattomia ja hyödyllisiä työntekijöitä ja rohkeasti julistamaan nimeäsi maailmassa. Armahda kaikkia, jotka ovat epäuskon, toivottomuuden ja synnin kahleissa, ja saata heidät katumaan syntejensä ja elävästi uskomaan Jeesukseen. Lohduta myöskin iankaikkisen elämän toivolla kaikkia, jotka kuolleitaan surevat, etteivät olisi toivottomia, vaan ylistäisivät Sinun ihmeellisiä teitäsi ja alistuisivat pyhään tahtoosi. Amen."

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON VUOSIKOKOUS

pidettiin Helsingissä sunnuntaina maalisk. 23 p:nä. Kokoukseen oli Liiton seuraavat 17 haaraosastoa lähettäneet edustajiansa: *Porvoosta* nti Alice Vesterlund, *Tampereelta* rva Sofia Helminen, *Riihimäeltä* hra Lauri Vainola, *Alavudelta* nti Aino Maunu, *Hämeenkyröstä* hra Kalle Hietaniemi, *Vaasasta* nti Anna Södergård, *Pietarsaaresta* hra Uno Björn, *Kuopiosta* hra Antti Jokelainen, *Turusta* hrat Bernh. Kaski ja Armas Vilkki, *Porista* rva Sandra Ekblom, *"Heffatasta"* Tyrvältä rouva Elsa Ritala, *Helsingistä* nti Aina Blomqvist, hrat A. Virtanen, Hj. Sandblom ja A. Koivunen, *Kotkasta* rva Aili Sihvola, *Viipurista* hra Olli Ollikka, *Hämeenlinnasta* hra

OSMON TUUTULAULU

*Joudu pieni Nukku-Matti
äidin armas noutamaan!
Satusaareen Osmo lähtee,
tähtisilmä, soutamaan.*

*Tuo'os vieno venhos tänne,
sini, puna purjehin.
Suo'os matka ystävälle,
viileä ja suloinen!*

*Tuudittele tarun teitä
satusaaren rantamaan.
Sinne äidin pieni heitä,
bietikolle uinumaan.*

*Kutsu kaikki keijukaiset,
sinipiit tanssimaan —
Pienet punamyssytontut
pojulleni soittamaan.*

*Kaiku kauvas kaunis soitto,
sinikellot helkähtää —
Sataa päälle tähtimöitä,
kas, kun äiti kauvas jää.*

* * *

*Hoivaa hellin, Nukku-Matti,
siksi kunnes palajaa —
Kunnes armaansa taas äiti
povellensa painaa saa.*

Petra.

Hannes Ylén, *Lappeenrannasta* rva Eelin Leppänen, *Jyväskylältä* rva Lahja Alander.

Vuosikokous, joka järjestyksessä oli Liiton 25:s, alettiin klo 11 ap. juhlahumalanpalveluksella kuurojen kirkossa. Samassa tilaisuudessa paljastettiin Helsingin kuurojen kirkkoonsa hankkima alttaritaulu.

Edustajain valtakirjojen tarkastettua alkoi vuosikokous klo 13 Helsingin k.m. yhdistyksen huoneustossa Liisank. 27. S. K. L:n puheenjohtaja, kouluneuvos V. Forsius, tervehti haaraosastojen edustajia ja muita läsnäolevia puheella. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin sen jälkeen kouluneuvos V. Forsius, sihteeriksi past. H. Nyberg ja tulkiksi rva E. Ignatius.

Koska Liiton vuosikertomus oli jo julkaistu sen äänenkannattajain suomen- ja ruotsinkielisissä maaliskuun numeroissa, ei sitä haluttu enää luettavaksi, eikä muistutusta sitä vastaan tehty. Luettiin rahastonhoitajan laatima kertomus Liiton rahavarojen käytöstä v. 1929 sekä tilintarkastajain, hra Sihvolan ja nti S. Heikelin, niistä antama hyväksyvä lausunto. Päätettiin past. O. Myyryläisen toimiessa puheenjohtajana yksimielisesti myöntää keskushallitukselle tilivapaus.

Vaalit. Eroamisvuorossa S. K. L:n keskushallituksesta olivat hrat E. Karilas ja R. Pitkänen sekä rouva I. Mouton. Hrat Karilas ja Pitkänen valittiin uudelleen, edellinen 59:llä ja jälkimäinen 33 äänellä. Rva Moutonin tilalle valittiin hra Jussi Luomajoki 29 äänellä (hra A. Jokelainen sai myös 29 ääntä, mutta arpa ratkaisi asian hra Luomajoen hyväksi). Varajäseneksi valittiin yksimielisesti huutoäänestyksellä rva Helmi Nyberg uudestaan.

Lisättyyn keskushallitukseen valittiin uudelleen entisistä neiti A. Vesterlund 47:llä ja hra L. Vainola 40 äänellä. Varajäseneksi hra A. Jokelainen huutoäänestyksellä. Varajäseneksi tuli rouva I. Mouton Jussi Luomajoen tilalle, joka oli valittu keskushallitukseen.

Tilintarkastajiksi valittiin entiset, neiti S. Heikel ja hra V. Sihvola, varalle prof. M. Heikinheimo. Vuosikokouksen pöytäkirjan tarkastajiksi valittiin hrat R. Pitkänen ja A. Norstedt.

Vuosikokouksen pohdittavaksi oli lähetetty muutamia keskustelukysymyksiä. Ensimmäisenä otettiin keskusteltavaksi kysymys *korkeamman opetuksen hankkimisesta kuuromykille*. Sen alusti rouva *Aili Sihvola* Inkeröistä. Alustaja totesi sekä omasta että useitten toistenkin kuurojen kokemuksesta, että heidän keskuudessaan vallitsee suuri tiedonjano, jota ei yksinomaan nykyisissä k.m. kouluissa annettu opetus voi sammuttaa. Kiitollisina siitäkin tieto- ja taitomäärästä, minkä k.m. kouluissa ovat saaneet he kuitenkin kaipaavat lisätietoja, laajennettua opetusta kuuroille, oppilaitosta, jonka oppimäärä vastaisi keskikoulujen taritsemaa oppimäärää kuuleville nuorille. Alustaja ehdotti, että viipymättä olisi Liiton ryhdyttävä toimenpiteisiin tällaisen oppikoulun perustamiseksi tavalla tahi toisella. — Alustuksen johdosta syntyi vilkas keskustelu tästä kysymyksestä, joka jo joskus ennenkin on ollut pohdinnanalaisena kuurojen piireissä. — Oli niitä, jotka yhtyivät, ainakin osittain, alustajan mielipiteeseen. Mutta enemmistö puhujista tuntui kallistuvan siihen suuntaan, että *käytännöllisen*

HELSINGIN KUUROMYKKÄIN KIRKON UUSI ALTARITAU LU

Jumalanpalveluksessa Suomen K.m. Liiton vuosikokouksen yhteydessä maalisk. 23 p:nä paljastettiin Helsingin k.m. seurakunnan hankkima alttaritaulu. Jo usean vuoden kuluessa on varoja kerätty Helsingin k.m. keskuudessa tähän tarkoitukseen. On pidetty ompeluseuroja ja myyjäiset asian hyväksi sekä on saatu eräitä lahjoituksia k.m. ystäviltä. Näillä varoilla on nyt saatu alttaritaulu, jonka on maalannut taiteilija rouva Hanna Frosterus-Segerstråle. Taulu kuvaa sitä Jeesuksen ihmetyötä, jolla Hän

Sisäkuva Helsingin k.m. kirkosta

"Effata" sanallaan paransi kuuromykkäin. Kaunis ja harrastunelmainen on taulu ja on se herättänyt kuuromykyissä suurta mielenkiintoa. Paljastustilaisuudessa oli kirkko ääriään myöten täynnä k.m., helsinkiläisiä ja maaseuduilta saapuneita vuosikokoukseen osaaottaneita edustajia. Past. Nyberg saarnasi taulun kuvaaman tapauksen johdosta ja hra J. Sundberg piti kiitospuheen taulun maalajalle, joka itse oli läsnä. Taulun kauniit kehukset on suunnitellut arkkitehti neiti Ellen Segerstråle.

työn ja siihen liittyvän tietopuolisen opetuksen järjestäminen olisi kuuroille tärkeämpää ja olisi heille sopivampaa. Arveltiin, ettei rva Sihvolan ehdottamaan kouluun, jos sellainen saataisiinkin pystyyn, tulisi riittävästi oppilaita, sillä "etevien" kuurojen lukumäärän arveltiin olevan sangen vähäisen. Siksi pä toivoi enemmistö vain 2-vuotisten jatkuoluokkain perustamista koulunkäynteille kuuroille. Siinä olisi käytännöllinen työ ja välttämättömin tietopuolinen opetus pääasiana. Sellaisista kouluista saisivat kaikki kuurot hyötyä, ei ainoastaan harvat valitut, "etevät". Varsinkin valaisi opett. J. K. Palomaan laaja lausunto tätä kysymystä. Hän asettui kokonaan 2-vuotisen käytännöllisen jatkokouluaatteen kannalle. Sillä se olisi hyödyllisempi koko kuurojen joukolle. Eihän ole olemassa tilastoakaan siitä, kuinka monta kuuroa Suomessa on, jotka pystyvät suorittamaan keskikoulun oppimäärän monine ulkomaisine kielineen, pitkin oppikursseineen matematiikassa (laskennossa), luonnontiedossa, historiassa y. m. keskikoulun monissa vaikeissa aineissa. Ei voi perustaa kokonaista koulua monine opettajineen y. m. muutamaa opintihaluista kuuroa varten. Mistä saadaan varat? Suomessa on jo kaksi erikoista kuurojen jatkokoulu-yritystä mennyt nurin oppilaitten puutteesta: maanviljelyskoulu ja poikain puuseppäkoulu. Ehkä tälle "oppikoululle" kävisi samoin. Valtio ei luultavasti

ota perustaakseen ja kannatettavakseen koulua, jota ei yksityiset (kannatusyhdistys) jo ole pannut alulle, jotta nähtäisiin, kannattaako yritys, onko se tarpeenvaativaa, onko sillä tulevaisuusmahdollisuuksia. Kuka ryhtyisi aloitteen tekoon?

Keskustelujen tuloksena päätti kokous asettaa 5-henkisen toimikunnan valmistamaan kouluhallitukselle ehdotusta kuurojen jatko-opetuksen aikaansaamiseksi maassamme. Toimikuntaan valittiin Turun k.m. koulun johtaja E. J. Pesonen (kokoonkutsujana), kouluneuvos Sipilä, opettaja J. K. Palomaa, rouva Aili Sihvola ja hra E. Savisaari.

(Jatk.)

KIRJOITUSKILPAILUMME

Kuten lukijamme muistanevat päätti Suomen kuuromykkäinliiton keskushallitus toimeenpanna kilpailukirjoituksen, johon kutsuttiin osaaottamaan maamme kuuromykkäinkoulun käyneitä kuuromykyiä. Täten yritti keskushallitus herättää kuuromykyissä kirjallisia ja aatteellisia harrastuksia. Osanottajain tuli vastata kysymykseen: "mitä hyötyä ja mitä vahinkoa minulla on ollut kuroudestani"? Toinen kilpailuehto oli se, että jokaisen osanottajan piti edellä vaa-

ditun vastauksen lisäksi lähettää vielä toinenkin *omatekoinen kirjoitus* jostakin aiheesta, jonka kukin itse sai valita.

Kilpailuajan umpeen mennessä jouluk. 31 p:nä oli keskushallitukselle saapunut kirjoituksia vain 7:ltä kirjoittajalta. Oli odotettu runsaampaa osanottoa. Muutamat heistä eivät kuitenkaan olleet lähettäneet *kabta* kirjoitusta, kuten kilpailuehdoissa vaadittiin, vaan ainoastaan *yhden*, joten siis eivät ehtoja täyttäneet.

Palkintotuomareiksi olivat hyväntahtoisesti lupautuneet kirjailija, k.m. koulun opettaja *S. Paulaharju* Oulusta, johtaja, maisteri *U. Kabma* Kuopiosta, opettaja *J. K. Palomaa* Turusta sekä kansakoulun opettajatar, neiti *Maiju Kantele* Helsingistä. Kilpailukirjoitukset ovat kierrelleet palkintotuomarien luettavina ja jaetaan palkinnot heidän yksimielisten arvoselujensa perustuksella seuraavasti:

Ensimmäisen palkinnon saajaksi määräsivät palkintotuomarit nimimerkillä "Loiske" esiintyvän osanottajan, toisen palkinnon saajaksi "Tuulan" ja kolmannen "Kalevin". Kun avattiin kirjekuoret, joissa kirjoittajain oikeat nimet ilmaistiin, huomattiin, että ensimmäinen palkinto joutui herra *Iisakki Ojalalle* (Loiske) Hämeenlinnasta, toinen neiti *Signe Korhoselle* (Tuula) Oulusta ja kolmas herra *Uno Saariselle* (Kalevi) Hollolasta.

Kuten jo mainittiin eivät toiset osanottajat täyttäneet kilpailuehtoja, koska olivat lähettäneet vain yhden kirjoituksen.

Kirjoittajille opiksi ja huomioon otettavaksi julkaisemme tässä muutamia otteita palkintotuomarien lyhyistä lausunnoista.

"Loiske": Kirjoitukset asiallisia, kieli hyvää, vain joitakin kielivirheitä. Kertomus "Vankalla pohjalla" aika hyvä kuvaus eteenpäin pyrkivän kuuromykan kodista. Tosin kovin aineellinen katsomistapa kaikessa."

"Kirjoitus 'Vankalla pohjalla' on sisällöltään ja muodoltaankin hyvä. Painettuna se mielestäni toisissa virittäisi ja toisissa syventäisi maahenkeä, jota myös kuuromykät tarvitsevat."

"Tuula": "Tuulan kirjoitusta 'mitä hyötyä ja mitä vahinkoa minulle on kuuroudestani' pidän kauniina ja vaikuttavana ja oikeaan osuneena."

"Tuulan" toinen kirjoitus "Mykkä" toteaa varsin ikävän sanontatavan, jota sivistyneetkin osittain käyttävät. Kirjoitus voisi julkaistuna selvittää käsitteitä 'kuuromykkä', 'kuuro' ja 'mykkä' ja vaikuttaa sanan 'mykkä' poisjäämiseen elämässä.

"Tuulan" kirjoitusten sisältö on johdonmukainen ja selvä. Kieli jokseenkin sujuvaa ja virheetöntä. Varsinkin kertomus 'Mykkä' on elävästi eletty ja kuvattu sekä saatu todellinen tunnelma."

"Kalevin" kirjoituksessa on hyviäkin ajatuksia, mutta on se sittenkin vähän hajanainen. Kieli on hyvänlaista. Kertomus 'Mykkä todistaja' lapsellinen, epätäydellinen. Palkitut kirjoitukset julkaistaan lehdessämme sen mukaan kuin tilaa on.

"KUUROMYKKÄ"-SANAN KÄYTTÄMINEN KIRJEEN OSOITTEESSA

Olen viime aikoina huomannut eräällä taholla kuuromykkäin keskuudessa tyytymättömyyttä sen johdosta, että heille lähetetyissä kirjeissä on ollut osoitteessa nimen edellä sana "kuuromykkä". Muutamat pitävät sitä loukkaavana. He eivät näy ymmärtävän syytä sen käyttöön, koska rinnastavat sen esim. "rampa" sanaan. Siksi pyydän saada selittää tässä syyn siihen, että olen käyttänyt ja edelleen käytän kyseellistä "titteliä".

Kuuromykät muodostavat oman joukkonsa muiden kansalaisten keskuudessa. Ainoastaan harvat heistä kykenevät olemaan hyvässä kielellisessä vuorovaikutuksessa kuulevan yleisön kanssa. Tämän me kaikki tunnemme. Suurin osa kuuromyistä tunnetaan kuuromykkä-ominaisuutensa kautta; vain harva on omalla paikkakunnallaan pelkällä nimellään tunnettu. Tämä on totta. Olen etsinyt kuuromykkää tiedustellen häntä vain nimeltään. En saanut selville hänen olinpaikkaansa. Silloin ilmoitin, että kysymyksessä on kuuromykkä ja kohta tuli selvä hänen olinpaikastaan. Tämä tapaus todistaa, että on varsin tärkeätä mainita kirjeen osoitteessa kysymyksen olevan kuuromykestä. Ilman tuota mainintaa palaisi suurin osa lähettämistäni kirjeistä takaisin löytämättä niitä yksinäisyydessä eläviä kuuromyksiä, joille ne ovat eniten tervetulleita. Kun tämän tiedän, en voi olla käyttämättä "kuuromykkä" titteliä siitäkään huolimatta, että joku kunniastaansa arka voi ottaa menettelyni loukkaukseksi. Palvelisinhan heitä mielelläni jättämällä heidän kirjeistään tuon yhden sanan pois, mutta on useimmiten mahdotonta tietää, kenelle tuo sana tekee hyvän palveluksen, kenelle pahan.

Otto A. Myyryläinen.

KUUROMYKKÄIN JOULU

Seuraavat "Kuuromykkäin joulun" asiamiehet ovat saaneet palkintoja myymistään lehdistä.

Kaupungeissa asuvat asiamiehet.

Ensimmäiset palkinnot, à 100 mk., annetaan neiti *Elli Silvanderille*, joka levitti 400 kpl. ja herra *Erkki Hirvoselle*, myi 300 kpl.

Toiset palkinnot à 75 mk. annetaan neiti *Siiri Talvialle*, 250 kpl. ja hra *E. Savisaarelle*, 215 kpl.

Kolmannet palkinnot à 50 mk. hra *Hannes Ylénille* 150 kpl. ja hra *Vihtori Nurmolle* 102 kpl.

Maalla asuvat asiamiehet.

Ensimmäiset palkinnot à 100 mk. hra *Johannes Lepäselälle*, joka on myynyt 800 kpl. ja *Aukusti Tuhkaselle*, 400 kpl. Toiset palkinnot à 75 mk. *Juho Santalalle* 400 kpl. ja *Paavo Niinikankaalle* 300 kpl. Kolmannet palkinnot à 50 mk. hra *Kalle Salolle* 200 kpl. ja neiti *Mimmi Vikströmille* 200 kpl.

Lausumme täten yllämainituille palkinnonsaaneille ja kaikille asiamiehille sydämelliset kiitokset. Monet toisetkin myivät joululehteämme runsaasti, kuten esim. Hilma Levin, Matti Teitto, Ivan Jewdokimoff, J. F. Talvia, Eemil Järvinen, Oskari Rajala, Anna Toivainen jne. Ikäväksemme ei varat riitä maksaa palkintoja kaikille, vaikka mieli tekisi.

Samalla huomautamme, että nykyinen kallis aika, työttömyys ja rahapula vaikeutti tuntuvasti joululehtiemme menekkiä. Ihmisillä ei ollut rahaa ostaa niitä. Rahallinen tulos joululehdistä oli siis tuntuvasti pienempi kuin ennen.

Eräät asiamiehet eivät ole vielääkään saaneet maksetuksi lehtiään toimitukselle. On palkinnon saaneissakin sellaisia, jotka eivät ole täysin tilittäneet myymiään lehtiä. Pyydämme heitä piakkoin tekemään sen.

Toimitus.

KUUROMYKKÄ KULLANHUUHTOJA

— Eräs haastattelu —

Eräänä päivänä astui tämän lehden toimituksen ovesta sisään nuori, siististi puettu komea mies, jonka tervehdys ja koko esiintyminen oli erittäin kohteliasta, kuten sivistyneen henkilön käytös ainakin on.

Toimittajamme ei tuntenut tulijaa entuudestaan. Siksi hän kysyi: "Kuka tämä vieras on?"

"Minä olen kuuro", viittasi hän, mutta puhui samalla ääneensäkin, niin että toimittaja huomasi hänen osaavan puhua suullakin.

"Nimeni on Jaakko Esau".

"Vai niin", sanoi toimittaja. "Mutta missäpäin on kotiseutunne?"

"Tulen Lapista asti. Siellä kaukana kylmässä pohjolassa on kotiseutuni", vastasi vieras. — — Ei ole usein toimituksessa vieraillut Lapin asujamia. Siksi alkoi tämän vieraan tulo kiinnostaa meitä. Pysimme hänen istumaan ja aloimme seuraavan keskustelun.

"Vai Lapista asti. Onko siellä edes lunta tähän aikaan?"

"On toki lunta. Jo marraskuussa satoi siellä lumen ja on sitä niin paljon, että toimeen tullaan. Mutta Rovaniemeltä alkain etelään ei ole lunta enää ollenkaan."

"Missä pitäjässä on kotinne?"

"Kotiniko? Olen syntynyt inarilainen. Siellä on lapsuudenkotini. Mutta aikamiehenä olen kulkenut Lapin ristiin rastiin kesällä ja talvella ollen töissä missä milloinkin. Tunnen Lapin tarkkaan joka puolelta."

Ja sitten alkoi vieras kertoa elämänsä vaiheita lapsuudesta alkain. Isä oli kuollut kun poika oli vielä pieni. Kuulonsa oli hän myös menettänyt jo lapsena. Aikoinaan olivat ihmiset toimittaneet hänet kuuromykkäinkouluun. Ja koulusta päästyään oli hän omin neuvoin ja omin käsin henkensä elättänyt.

"Mitä ammattia oikeastaan harjoitatte", kysimme.

"Minä olen yrittänyt harjoittaa vähin kaikkia ammatteja. Olen oikeastaan suutari, mutta pystyn minä muihinkin hommiin" vastasi haastateltavamme varmana naurusuin.

"Suutarina olen taitava varsinkin tukkilaisten lapi-kasten korjaajana. Mutta olen ollut paljon metsätöissä Lapin erämaissa ja asunut siellä noissa kuuluisissa tukkikämpissä ainoana kuuromykkänä läpi pitkien pimeitten talvien."

"Miltä on tuntunut oleskelu tukkikämpässä?"

"Tukkikämpässä olosta olisi paljonkin kerrottavaa. Mutta ei elämä siellä kovin kehuttavaa ole. Sinne kerääntyy miehiä kaikenlaisia kaikilta ilmansuunnilta. Juopottelua, korttipeliä sekä yleensä raakaa elämää näkee siellä aina ja ihminen, joka tahtoo harrastaa hyviä tapoja, saa siellä kärsiä monta kovaa kokemusta. Mutta sanomattoman hauskaa on tukinuitto keväisin. Kaikkein jännittävintä ja huvittavinta on mielestäni se, kun saa virrassa uivan, paksun tukkipuun päällä seisten sen mukana kulkea huimaavaa vauhtia eteenpäin kunnes tulee kuohuva koski eteen, jonka pyörteisiin puut syöksyvät. Kysytään nokkeluutta tukinuittajalta, että hän juuri ennen tukkipuun syöksymistä hypähtää tukin päältä kosken kiville ja sitten hypiskellen niitä pitkin rannalle alkamaan taas saman leikin. Siinä tarvitaan pelottomuutta, notkeutta, päättäväisyyttä ja taitoa."

Jaakko Esau silmät loistivat, kun hän sanoi ja viittomin koetti kuvata kesäistä tukkipojan elämää ja työtä Lapin virroilla ja sen kiehuissa koskissa.

"Mutta olen minä maantöihinkin tottunut. Sen voi todistaa vaikka Inarin kirkkoherra Tuomo Itkonen, sillä noin vuoden ajan olen hänellä renkinä ollut, kaivoin hänen ojansa, kynnin hänen peltonsa, korjasin hänen heinänsä ja elonsa aittoihin."

Mutta Jaakko Esau on elinkeinokseen harjoittanut vielä kalastustakin. Varsinkin talvikalastuksesta Inarinjärvellä oli hänellä paljon kerrottavaa.

"Siikojen pyynti talvisin Inarinjärvellä on mitä mielenkiintoisinta ja tuottavaa. Avannoista ajetaan verkot järveen jään alle ja hyviä saaliita saadaan", vakuutti hän. Kuten kaikilla muillakin kalastajilla oli Jaakko Esaua paljon hämmästyttävää kerrottavaa saalistensa suuruudesta, siikojensa pituudesta ja painosta jne. Kaikesta huomasi, että Jaakko Esau osaa kalastaja-ammattinsakin hyvin. Kalastuksesta ei ole pitkä matka metsästyksen.

"Ettekö ole metsämieskin", kysyin.

"Kyllä, kyllä tunnen senkin taidon. Olen samoillut Lapin metsissä syksyisin ja hiihdellyt talvisin eväsreppu selässä ja pyssy olalla pitkin sen hankia. Perässäni olen vetänyt itse valmistamaani ahkiota eli pulkkaa, johon ammutut oravani ja muu saalis on pantu. Täyden ahkion metsänriistaa olen monen monet kerrat kotiin vetänyt."

"Oletteko ansainnut hyvinkin metsästyksellänne?" rohkenin kysyä.

"Kyllä olen ansainnut hyvin. Varsinkin siihen aikaan, jolloin esim oravan nahkasta maksettiin 30 mk. kappaleesta oli metsämiehen ammatti hyvinkin tuottavaa. Terveellistä ja reipasta urheilua metsäkäynti sen lisäksi on. Se karkaisee miestä. Yöt metsästysmatkoilla vietetään metsässä. Kaadetaan puu. Sen oksista ja havuista tehdään maja ja kes-kelle sytytetään lämmittävä nuotio, jonka ääressä eväs maistuu erinomaiselta. Ahkiosta otetaan jäänyt orava, se nyljetään ja liha annetaan koiralle illalliseksi. Ihanaa on elää suuren luonnon helmassa." Tähtikirkkaan, kuutamaisen, revontulien kirkastaman Lapin yön kauneutta ei Jaakko Esau kyllin osannut ylistellä.

"Onko teillä vielä kotinne Inarissa?"

"Ei. Äitini meni toisiin naimisiin norjalaisen miehen kanssa. He asuvat Norjan puolella. Usein oleskelen heidän luonaan Norjan rajan toisella puolen. Tuttua on minulle Lappi kauttaaltaan. Olen käynyt Petsamossakin, jonne sen kalarikkaus ja erinomaiset metsästysmaat ovat minua vickoilleet. Hyviä metsästysmaita olisi Venäjän rajoillakin, mutta sinne en halua mennä, siellä saa pian ryssän pyssystä luodin otsaansa."

"Mikä toimi teitä kaikkein eniten innostaa?" kysyin vihdoin.

"Kullanhuuhtonta on kaikkein innostavinta!" vastasi Jaakko. "Olen etsinyt ja huuhtonut kultaa kokolailla paljon Ivalojoessa ja muissakin Lapin joissa. Usein on ollut taskussani monet grammat kultaa, jota olen Rovaniemellä myynyt."

Nyt seurasi haastattelumme huvittavin osa. Jaakko Esau rupesi nim. havainnollisesti näyttelemään, miten kultaa etsitään ja huuhdotaan. Suurella seuralalla kootaan joen pohjasta hietaa ja monia keinoja käyttämällä erotellaan siitä pienen pienet kultajyvät, joita puhdistellaan ja huuhdellaan sekä kootaan pikkupulloihin taskuun. Eloisasti kuvaili Jaakko kullan-kaivajain hommia pohjolassa, kertoi yhtiöistä, joita eri aikoina on perustettu tuon kallisarvoisen metallin kokoamiseksi, kertoi yksityisistä henkilöistä, jotka kullankaivajan ammattia harjoittamalla ovat koonneet rikkautta itsellensä, jne. Jaakko Esau väitti tietävänsä eräässä joessa hyvin hyvän paikan, jossa pitäisi olla paljon kultaa ja jonka hän on pannut merkille, ja jota ei kukaan toinen tiedä. Siitä hän ensi kesänä aikoo huuhtoa itselleen runsaasti kultaa. Kullanhuuhtojen ammatti vaatii suurta tottumusta. Jaakon monista viittauksista osasi päätellä, että kyllä hän senkin taidon osaa. Varmasti on hän tätänykyä ainoa suomalainen kullankaivaja kuuromyökkä.

Ennenkuin Jaakko läksi pois sovittiin siitä, että lehtemme toimittaja lähtee Jaakon kanssa opettelemaan kullan etsintää Lappiin ensi kesänä. Ja siten loppuu se ainainen köyhyys, joka tähän asti joka päivä on ollut ahdistamassa. Niin reippaan ja tottuneen toverin kanssa muodostuu kullanhuuhtonta varmaan sekä hauskaksi että hyvin runsaasti tuottavaksi.

HUOMATTAVAA ILMOITUSTEN JA UUTISTEN LÄHETTÄJILLE

Koska on sattunut tapauksia, etteivät lehteemme tarkoitetut ilmoitukset tai uutiset (esim. Viipurin Kuuromyökkä-Urheilijain 10-vuotisjuhlasta 29/3-30) ole ehtineet ajoissa perille, pyydämme huomauttaa, että ne on ehdottomasti *lähetettävä suoraan toimitukselle*, jonka osoite on lehden etusivulla, kun ne muussa tapauksessa kiertoteitse lähetettynä myöhästyvät.

Kuuromyökkäin Liiton omien haaraosastojen juhlay. m. tiedonannot julkaistaan *maksuttomasti*. Muista ilmoituksista on voimassa ne hinnat, jotka on mainittu lehtemme 3. numerossa.

SULO JA KLARA TYYNIAHON KOTI OULUJOELLA

Kaikkein raskaimpia hetkiä kuuromyökkäin opettajan elämässä ovat ne, jolloin hänen pitää erota oppilaistaan näiden lopettaessa koulunkäyntinsä. Olenko antanut oppilaille kaikki ne tiedot, joita he välttämättä tarvitsevat? Ovatko he nyt kypsyneitä ryhtymään elämän raskaaseen taisteluun? Tällaiset ajatukset askarruttavat häntä aivan loppumattomiin.

Ne kuuromykät, jotka koulun päätyttyä saavat lähteä koteihin, ovat onnellisessa asemassa. Mutta heitä on verrattain vähän. Useimpien täytyy kohtaa ruveta koettamaan ansaita jokapäiväisen leipänsä. Ja tämä onkin vaikeata. Ihmisillä täällä meidän maassamme on ennakkoluuloja kuuromykyistä eivätkä mielellään ota heitä työhönsä. Miten usein saakaan opettaja masentuneita kirjeitä oppilailtaan, missä nämä kertovat siitä, miten kovakouraisesti elämä heitä pitelee. Mielellään hän vielä tahtois ojentaa aut-tavan käteensä lapsilleen. Mutta välimatkat ovat pitkät ja paljon valistustyötä pitäisi Suomessa tehdä, jotta työnantajat oppisivat ymmärtämään, että kuuromykät voivat olla täysin yhtä hyviä työntekijöitä kuin kuulevatkin — joskus vielä parempia kuin nämä.

Kun sellaiset tiedot saapuvat koululle, että joku sen entisistä oppilaista on kunnostautunut taikka että hänen on hyvin käynyt, niin iloitsevat kaikki opettajat siellä — ei siis ainoastaan se opettaja, jonka oppilaasta tällaista kerrotaan. Mutta tyytyväisiä ollaan silloinkin, kun hyvää kuuluu kenestä kuuromykyistä tahansa. Kuuromyökkäin asian pitää mennä eteenpäin. Se on pääasia. Minua henkilökohtaisesti ovat lehtemme kuvaukset kuuromyökkäin kodeista kiinnostaneet. Tahdon nyt laajentaa tällaisten kuvausten sarjan kertomalla Sulo ja Klara Tyyniahon kodista Oulujoella.

Mutta ennenkuin käyn käsiksi tehtävääni, täytyy minun sanoa, että minä vähän pelkään, että minua voidaan syyttää puolueellisuudesta tästä kodista ker-toessani. Sulo asui näet kouluaikana useita vuosia kodissamme ja on siitä asti ollut kuin perheeseemme

kuuluva. Oman poikansa hyvistä puolista on vähän paha kertoa. Ja kun tässä myös on puhuttava hyvästä Klaara "miniästämmä", niin tehtävä käy kahtavertaa vaikeammaksi. Voidaan nyt sanoa näin: "kas vaan, miten pystyy Oulun koulun johtaja nokkaansa nostaa!" — Mutta sanottakoonpa mitä tahansa. Minä olen kertakaikkiaan sangen tyytyväinen Sulo-poikaani ja hänen emäntäänsä ja mistä sydän on täysi, siitä suu puhuu.

Sulo on ammatiltaan hammasteknikko. Kohta koulusta päästyänsä hän sai oppilaspaikan hampaslääkäri Paavo Halosen laboratoriossa täällä Oulussa. Valmistuttuaan hän toimi hammasteknikkona Mikkelissä, Savonlinnassa ja Kemissä. Viimeksimainitusta kaupungista hän sitten siirtyi takaisin Ouluun ja on nyt yli kymmenen vuotta kunnialla täyttänyt tehtävänsä hampaslääkäri Halosen luona. Vuosien kuluessa hän on saavuttanut sellaisen taituruuden ammatissaan, että hän on kyennyt ohjaamaan useita hammasteknikko-oppilaita, jotka nyt toimivat itsenäisinä ammattinsa harjoittajina.

Savonlinnassa Sulo tutustui tulevaan vaimoonsa. Kun hän sitten sai vakinaisen paikan, toi hän Klaransa Ouluun. Yleensä me opettajat suhtaudumme vähän epäilevästi kuuromykkien ja kuulevien välisiin avioliittoihin. Mutta Klaran nähden ovat tällaiset epäilykset osoittautuneet aivan turhiksi, sillä se vilpittön tunnustus on hänelle annettava, että hän on ollut Sulolle hyvä vaimo ja talonsa oivallinen emäntä. Epäillä vaan sopii, olisiko Sulolla niin hyvä olla kuin hänellä on ilman Klaransa johtavaa kättä. Sulon kohtalotovereille on hän myös ollut myötätuntoinen ja hyvä. Heidän kotinsa on aina ollut avoinna Oulun kuuromykkille. Heille osoitetaan siellä herttaista vieraanvaraisuutta ja heitä rohkaistaan, jos he ovat sen tarpeessa.

Kun Sulo ja Klara menivät naimisiin, niin he alottivat elämänsä sangen vaatimattomasti. Mutta heillä oli kummallakin kaksi tervettä kättä ja heillä oli keskinäistä ymmärtämystä. Muutamia vuosia säästettyänsä he olivat päässeet niin pitkälle, että he voivat ostaa itsellensä osakehuoneuston, minkä he vähitellen panivat ensiluokkaiseen kuntoon. Olor osake-

Koti piban puolelta

talossa eivät kuitenkaan miellyttäneet heitä ja niin he päättivät myydä huoneustonsa. Tällä välin olivat hinnat kohonneet ja he saivat hyvän voiton. Heidän omaisuutensa oli muutenkin kasvanut, sillä he olivat kumpikin tehneet ahkerasti työtä. — Sulo oli hammasteknikkona ja Klara piti ruokamiehiä sekä koululaisia luonaan asumassa. Ensin he aikoivat asua vuokrahuoneissa. Mutta oman kodin kaipuu kävi pian ylivoimaiseksi ja niin he sitten ostivat Lepolan nimisen huvilan Oulujoella. Sinne on vähän kolmatta kilometriä matkaa kaupungista. Ja nyt minä kerron Lepolasta.

Hyvin usein tapahtuu, että me täällä koululla — asuntolan väki ja minun joukkoni — päätämme lähteä Sulon ja Klaran luo. Ilmoitamme tulostamme siten, että me edellisenä päivänä soittamme tohtori Haloselle ja pyydämme tätä sanomaan Sulolle, että Lepolaan olisi vieraita tulossa. Pyydämme vielä Klaran ilmoittamaan meille puhelimitse, sopiiko tulla. Klaralle sopii aina. Joskus kävelemme kaupunkiin saakka ja lähдемme sieltä linja-autolla Oulujoelle, mutta joskus me tilaamme suuren auton, joka sulloutuu täyteen lähtijöitä.

Kaikkein hauskinda on mennä Lepolaan keväällä tuomien kukkiessa. Silloin se on kuin pieni satulinna. Se on aivan maantien vieressä. Kuvittelen aina mielessäni, miten mukavalta Sulosta mahtaa tuntua, kun hän väsyneenä saapuu kotiinsa työstänsä ja näkee sen ystävällisesti hymyilevän vastaansa tuomien lomitse. Varsinkin lauantaisin on hauska tulla sinne kaupungin melusta, kun tietää pienen saunan odottavan suloisine löylyineen. Lepolan päärakennuksessa on kolme huonetta: tilava sali, sen takana makuuhuone ja mukavasti järjestetty keittiö. Heti, kun astut sisään, tulvehtii sinua vastaan herttainen kodikkuus. Jokaisessa sopessa vallitsee järjestys ja huoneitten sisustus on aistikas sekä niin tarkoituksenmukainen, että tätä kotia mielellään nimittäisi mallikodiksi. Ihmettelee vallitsevaa järjestystä. Ei ymmärrä, miten Klara ennättää pitää kotiansa tällaisessa kunnossa, kun tietää, että navetassa on kaksi lehmää, kaksi röhkivää sikaa sekä joukko kaakottavia kanoja, mitkä kaikki vaativat tarkkaa hoitoansa. Jatk.

Sulon ja Klaran koti tuomien kukkiessa

URHEILUOSASTO

JYVÄSKYLÄN HIIHTOMESTARUUSKILPAILUT

Tämä monin paikoin olematon „talvemme” oli myöskin Jyväskylän seuduilla viimeisiä virsiänsä ve-telemässä, kun KUL:n pääpappa Karilas ja allekirjoittanut „viran puolesta” tulla jyrtyttivät aikaisin aamulla maaliskuun 8 p:nä Anno Domini 1930 Suomen Ateenaan. Tänä autojen, lentokoneiden ja muiden „rakkineiden” aikakaudella merkittävään liittomme aikakirjoihin, että vanhalla, rehellisellä ja hyväksi koetulla Ukko Ruunun juna-kyydillä me sinne körötelimme.

Vastassa oli asemalla alkuasukkaiden puolesta puheenjohtaja, Toikkasen Nestori, joka meitä ja muitakin rauhoitti, että kyllä sitä vielä luntakin löytyy loitompaa, vaikkei kaupungin ka-duilla olekaan entisajan korkeita kinoksia. Ja niin sitten lähdettiin kortteeripaikkoja hakemaan.

Tunnettu voimistelunopettaja V. V. Janhonen, joka innokkaasti on koulussaan lietsonut hiihtohar-rastusta vireille, oli pannut seinälle julistuksen, mis-sä peruutettiin lauvantaiksi määrätty joukkue- ja ikä-mieshiihdot, koska latu ei kestäisi sunnuntaina. Tämä toimenpide osoittautuikin olevan oikea ja tar-koin harkittu, sen myönsivät kaikki, sillä ilma oli lauvantaina kovin „vaihteleva”: vesi-, räntä- y. m. sadetta päivänpaisteen lomassa.

Sunnuntai-aamuna 9. 3. 30 kokoonnuttiin kuuro-jenkoululle. Suuri autopussi tuli tasan klo 9 hake-maan hiihtäjiä. Tiukkaan sullottuina sinne nipin-napin mahtuikin 27 „sielua” ynnä vastaavat sukset. Palkintotuomarit ja muut asianomaiset saivat hakea pirsistä taksin, millä ison „pussin” perästä ajaen päästiin Seppälän kankaalle, noin 4—5 km kaupun-gista. Sieltä löytyikin oivallinen hiihtopaikka. Alku-ja päätekohta oli sovitettu maantien varteen, suureen rautatien sorakuoppaan, ollen kierros 5 km mittai-nen. Tyytyväisyyttä lisäsi sopiva ilma, pari pakkas-astetta ja hankikeli. Hiihtäjät olivat jo aikaisemmin

tutkineet reitin, joten pelkoa eksymisestä ei ollut. Miehet lähetettiin yksitellen taipaleelle. 24 nuorta ja vanhaa miestä, joilla kaikilla oli vakaa aikomus saavuttaa mestaruusarvo tahi ainakin omalle seural-leen KUL:n joukkuehiihtokiertokilpi, odottelivat vuoroaan. Lähettäminen sujui tottuneesti monissa kilpailuissa kouliutuneilta palkintotuomareilta ja -tuomarittareilta. Kuopiolainen Vilho Hirvonen,

josta tuli mes-tari toistamiseen, osoittautui heti lähdössä olevan-sa mainiossa hiih-tokunnossa, mitä vakuutti vielä toi-nen kierros, mie-hen sujahtaessa katsojain ohi ja kärppänä häipy-essä näkymättö-miin. Myöskin Turun Lehtimäki nuorempi oli me-nokunnossa, vai-kuttaen pitkän-

matkan tyylillään jonkun verran hitaalta, mutta vain näennäisesti. Kymmenettä kertaa mestaruuskilpai-luihin osallistuva Korkan Tapper, 35-vuotias vete-raani, otteli tällä kertaa sekä ikämiesten että yleisen sarjan mestaruudesta. Naisia oli ilmoittautunut 4, mutta saapuville tuli vain 3, nim. pari jyvaskylä-läistä neitosta ja tähänastinen kolminkertainen mes-tarittaremmme. Joukkuehiihdon voittajaa oli mahdo-ton arvata miesten sijoittumisen perusteellakaan, näytti vain todennäköiseltä, että kiertopalkinto siir-tyy nyt enempi lumella siunattujen seurojen alueelle, kuten kävikin.

Miesten hiihdon välillä painelivat naisemme osuu- tensa, noin 3 km. Vauhti oli hankikelin ansiosta varsin kipakka ja hiihtäjät melko tasaväkisiä, pysytel-len Martta Nieminen ja Katri Korhonen suurimman osan matkasta rinnatusten, kunnes mestarin piti sat-tuneesta syystä keskeyttää. Tulokset:

Naisten 3 km: 1. Katri Korhonen, Jyväskylä 14.22; 2. Elina Latvala, Jyväskylä 14.38.

10 km ikämieshiihto: 1. Emil Tapper, Kymin-laakso 47.23; 2. Oskari Liikkanen, Turku 49.05; 3. Heikki Konu, Jyväskylä 49.08.

Tilannekuva Seppälän kankaalta. Hirvonen lähdössä loppukierrokselle.

20 km yleinen mestaruus: 1. Vilho Hirvonen, Kuopio 1.36,56; 2. Urho Lehtimäki, Turku 1.37,52; 3. Emil Tapper, Kymnlaakso 1.38,17.

10 km joukkuehihto: 1. Jyväskylän Kuuromy-kä-Urheilijat (Seppo Heikkinen, Matti Hämäläinen, Heikki Konu) 2 t. 23 m. 05 sek.; 2. Kuopion Kuuromy-kä-Urheilijat (Vilho Hirvonen, Emil Kainu-lainen, Aug. Tuhkanen) 2 t. 24 m. 49 sek.; 3. Tu-run Valpas 2 t. 30 m. 18 sek.; 4. Kymnlaakson Tähti 2 t. 31 m. 56 sek.; 5. Tampereen Kuuromy-kä-Urheilijat 2 t. 40 m. 10 sek.

Palkintojenjakohulessa kuurojenkoululla jakoi seura voittajille poikkeuksellisen arvokkaita palkin-toja, mutta niinpä olikin hiihtäjien naamat tyytviä-nessä hymyssä kerrankin kymmeneen tuoteen, ja toi-vottavasti unohtuneet majoituksen tuottamat hanka-luudet, niin että pojat saivat mennessään viedä mie-luisan muiston pienestä, mutta eteenpäinpyrkivästä Suomen Ateenasta.

Palkintojenjakohulessa muusta ohjelmasta mainit-takoon, että puheenjohtaja Nestor Toikkanen piti lyhyehkön tervehdyspuheen, laulua esittivät nuoret neidit Elsa Toppila ja Anna Kaunisaja, viittaamalla ja laulamalla „Olet maamme armahin Suomen-maa...”. Tämä ohjelmanumero miellytti siinä mää-rässä yleisöä, että se piti toistamiseen esittää. Hra V. Sihvola kertoi matkoistaan ja sen jälkeen seurasi näytelmä „voimamiehestä”, mihin katsojatkin saat-toivat ottaa osaa. Palkintojenjaon ja erinäisten pu-hevuorojen jälkeen alkoi yleinen leikki. Ravinnon puolesta huolehtivat jyväskylän emännät kaikkien tyytyväisyydeksi.

* * *

Kuurom. Urheiluliiton liittoneuvosto kokoontui myöskin Jyväskylässä 8 p. maaliskuuta. Tällöin pää-tettiin vähempiarvoisten asiain ohella seuraavaa:

Vuoden 1931 hiihtomestaruuskilpailut päätettiin antaa Hämeenlinnan Kuuromy-kä-Urheilijain jär-jestettäväksi. Kuopion Kuuromy-kä-Urheilijat oli-vat pyytäneet samoja kilpailuja järjestääkseen, täyt-täessään vuosia, mutta ei tätä nyt liittoneuvosto tah-tonut huomioon ottaa.

Vuoden rata- ja kenttärheilumestaruuskilpailut päätettiin hallituksen tekemän ehdotuksen mukaisesti järjestää Lahdessa, liiton kymmenvuotisjuhlien yh-teydessä tulevan elokuun 16—17 päivinä. Järjestä-jänä toimii liitto omissa nimissään ja vastuullaan, käyttäen Kymnlaakson Tähden Lahden osaston jä-seniä avustajina soveltuviin kohdin.

Liiton kilpailuohjelmaan päätettiin ottaa lisäksi uinti, ollen yleiset uimakilpailut Lahdessa mestaruus-kilpailujen „välipalana”. Lajit: 50 m rintauinti naisille ja 100 m rintauinti sekä 50 m vapaauinti miehille.

Kuopion edustaja A. V. Hartikaisen ehdotus kier-tävän järjestäjän ottamisesta parin kuukauden ajaksi KUL:n palvelukseen pantiin pöydälle, koska asiaa ei oltu laillisessa järjestyksessä esitetty tämän kokouk-sen päätettäväksi.

Ruuv.

KERTOMUS KUURYMYKKÄIN URHEILULIITON TOIMINNASTA V. 1929

Kuuromy-käin Urheiluliiton IX:s toimintavuosi on kulunut entiseen tapaan työssä maamme kuuro-my-käin ruumiillisen kuntoisuuden kohottamiseksi seuroissa tapahtuvan neuvontatyön, kilpailujen ja painetun sanan välityksellä, vaikkakin oman toimisto-huoneiston puute on tuottanut tuntuva haittaa liiton asioitten säännölliselle hoitamiselle.

Tavanmukaiset talviurheilukilpailut järjesti tällä kertaa Helsingin Kuuromy-käin Voimistelu- ja Ur-heiluseura 25-vuotisjuhlassa yhteydessä Oulunkylässä helmikuun 17 p:nä. Järjestävä seura oli kilpailujen tähänastiseen ohjelmaan tehnyt sellaisen muutoksen, että 10 km joukkuehihto, 20 km yleinen ja 10 km ikämieshihtomestaruuskilpailu sekä naisten 3 km mestaruuskilpailu suoritettiin kaikki samalla kertaa, eikä kahtena päivänä, kuten aikaisemilla kerroilla. Rata helppoa murtomaata ja keli hyvänpuoleinen. Näistä kilpailuista saatu kokemus puoltaa kaksipäi-väisten kilpailujen järjestämistä vastaisuudessa, mikä on eduksi sekä palkintotuomareille että kilpailijoille.

Vuoden pääkilpailut olivat heinäkuun 6—7 päi-vinä Helsingissä pidetyt pohjoismaiset kuuromy-käin urheilukisat, joitten yhteydessä samalla järjestet-tiin liiton omat mestaruuskilpailut rata ja kenttä-urheilussa. Tällöin saavutettiin useita uusia ennä-tyksiä eri urheilulajeissa. Niukalla 2 pisteen voi-tolla johti Suomen joukkue tanskalaisten vajaan kuu-sen joukkueen uhatessa voittaa uuden pistepalkinnon joka nyt jäi Suomeen, samoin kuin loppuun kilpailtu Pohjoismaiden Kuuromy-käin Urheiluliiton kierto-kilpi, minkä Tanska viimeksi sen voittaneena luo-vutti liitollemme, jolla oli useimmat kiinnitykset kilpeen.

Pohjoismaisia kilpailuja varten toimitettiin ennak-kokarsinta seurojen järjestämissä kilpailuissa kesä-kuun 15—16 päivinä, ettei liian suuri osanottajama-äärä tuottaisi haittaa varsinaisille pohjoismaisille kisoille.

Liiton alaisissa urheiluseuroissa on vuoden ku-luessa toimeenpantu tavanmukaisia jäsentenvälisiä kilpailuja talvi- ja kesäurheilussa, järjestäen Helsingin Kuurom. V.- ja U-seura myöskin uimakilpailut keväällä Uimahallissa. Muu toiminta koululaisur-heilun y. m. kehittämiseksi on pohjoismaisten kiso-jen takia jäänyt syrjään, mihin vaikuttaa myöskin se, ettei loppuun kilpailujen kiertopalkintojen tilalle ole ehditty hankkia uusia.

Liiton kolmivuotiskokouksessa maaliskuun 30 p:nä valittiin puheenjohtajaksi edelleen hra Eino Ka-rilas, liittohallitukseen varsinaisiksi V. Salovaara, J. Luomajoki, R. Pitkänen Helsingistä ja V. Sihvola Inkeröisistä sekä varalle V. Salomaa Keravalta, H. Sandblom ja A. Koivunen Helsingistä. Tilintarkas-tajiksi tulivat Lauri Vainola Hausjärveltä ja U. Leh-timäki Turusta, varalle Aug. Virtanen ja Henriksson Helsingistä.

Liittohallitus on kokoontunut 7 kertaa, liittoneuvosto 2 kertaa, yleinen liittokokous 1 kerran.

Liittomme on saanut kuluneena vuotena edelleenkin nauttia 5,000 markan suuruisista valtionapurahaa ja sen lisäksi pohjoismaisten urheilukilpailujen kustannusten peittämiseksi saanut Valtion Urheilu- ja Voimistelulautakunnan käyttövaroista 2,000 markan suuruisen ylimääräisen apurahan.

Liittoon kuului 9 seuraa. Jäsenmäärä oli: vuosi-jäseniä 270, vakinaisia jäseniä 128, perustajajäseniä 25. Yhteensä 423 jäsentä.

Tuloja oli vuoden kuluessa kaikkiaan 12,260:71, menoja 8,827:66. Säästö v:lle 1930 3,433:05.

Jatk.

K. U. L.:N 10-VUOTISJUHLAA

vieterään huhtikuun 19—20 päivinä seuraavasti:

19/4 klo 14: Liittoneuvoston kokous Helsingin Kuurom. Yhdistyksellä Liisankatu 27 A. Keskustelukysymyksiä sopii lähettää ennakolta puheenjohtajalle, os.: Herra Eino Karilas, Helsinki, Linnankatu 5 C.

19/4 klo 19: Juhlaillalliset Arbetets Vännerin ravintolassa Annankatu 26. Osanottomaksu 30 mk., joka on lähetettävä Hra Eino Karilalle, Helsinki, Linnankatu 5 C 12/4 mennessä.

20/4 klo 19: Juhlaillanvietto vaihtelevalla ohjelmalla Helsingin Kuurom. Yhdistyksen huoneustossa Liisankatu 27 A.

Helsingin K.m. Urheiluseura järjestää uimahallissa propagandauimakilpailut näiden juhlien yhteydessä. Ajasta ilm. tarkemmin henkilökohtaisesti.

Liittoballitus.

KIRJALLISUUTTA

KALERVO REPONEN: Luutnantti Harhon rakkaus. Seikkailuromaani. 334 sivua. Hinta 35:—, Kirjan kustantama.

Joskus on kuultu sanottavan, ettei suomalainen osaa kirjoittaa kunnollista seikkailuromania. Tämän väitteen osoittaa Kallervo Reponen aivan vääräksi, sillä mielikuvituksellisia seikkailuja kuin näillä kirjan suomalaisilla sankareilla matkallaan San Petron tasavallasta San Amorian ihmelliseen valtakuntaan ja takaisin, harvoihin kirjallisuudesta löytää. Joskus saa lukea näinkin meheviä palasia:

"... kahden hirtehvainajan välissä kovalla permannolla kuorsasi eversti, itse eversti, niin autuaan näköisenä kuin mahdollista.

Tilanne oli mahdollisimman eriskummallinen, jopa suorastaan koomillinen, eikä hyvällä tuulella oleva Harho mahtanut mitään, että häntä alkoi naurattaa. Hilliten kuitenkin itsensä... istahti nurkkaan everstinsä taakse... alkoi hiljalleen nykimällä herätellä esimiästään.

Vihdoin eversti tuntui heräävän alkaen tönä naapuriaan kylkeen.

— Hei, Mykkä, tulta!... hik!... — hän murahti — minulta on sik... sika... sikari sammunut.

Mutta naapuri, joka oli kuurointa ja mykintä kuuromyökkäin kuurompi ja mykempi, pysyi vaii.

.... — Tulta, te helkkarin unikeot, ja vikkelläsi! hän hihkaisi niin että seinät tärisivät, nykien vuoronperään sekä vainajia että luutnanttia. — Ja erikoiskäskey Mykkä: isoraivor, sillä kurkkuni on tuhatvuotta vanhaa per... per... pergamenttiakin kuivempi! Caramba, oletteko te uskaltaneet ilman käskeyä ryyppätä itsenne kuoliaksi?... Ja missä hel... helkutin esikartanossa minä oikein o... olen? Vai olenko minä enää minä, kun minua ei suvaita to... tella..."

Jätämme nyt vain luutnantti Harhon kummitelemaan esimehensä kanssa pimeään vajaan ja yrittämään parannella tätä taipumuksesta kurkistella liian syvälle kondorinkalloon ja kehoitamme reippaan seikkailukirjallisuuden ystäviä itse tutustumaan tähän sekä jännittävään että huvittavaan teokseen, missä vauhtiakin on enempi kuin suomalaisen soturin hitaaseen luontoon luulisi mahtuvan. Eikä rakkautta ja ritarillisuutta naisia kohtaan myöskään puutu.

LAURI ELIMÄKI: Insinööri Patteri rakastuu mustasilmäiseen. Romaani Revon pitäjältä. Hinta 25:—. Kirjan kustantama.

Vauhdikkaasti kirjoitettu kertomus täynnä yllättävän huvittavia käänteitä. Kirjaa ei malta laskea kädestään ennenkuin on viimeinenkin sivu luettu.

CLÉMENT VAUTEL: Porvarien hassutuksia. Romaani. Suomentos ranskankielestä. Hinta 35:—. Kustantaja Kirja.

Nyky-Ranskan tunnetuimman humoristin uusi teos, missä hän terävästi ivallee rahakkaiden tekemiä hullutuksia ovelien veijareiden narraamina, joiden puuhien päämäärä on vain kerätä heidän rahansa omaan taskuunsa. Lukija saa tästä kirjasta runsaasti hyväntuulisen naurun aihetta.

J. B. KIN-JIN-JIU: Nykyaikaisia kiinalaisia kertomuksia. Kokoelma uudenkaistien kiinalaisten kirjailijain kertomuksia. Antaa hyvän yleissilmäyksen kiinalaisen eurooppalaiselle arvoitukselliseen sielunelämään. Hinta 25:—. Kustantaja Kirja.

KOLMAS POHJOISMAINEN KRISTILLINEN KOULOUS kuuroille miehille pidetään ensi kesänä Tanskassa Naerumin taidekoulussa. Sinne kokoontuu nuoria kuuroja miehiä Tanskasta, Norjasta ja Ruotsista viettämään muutamia päiviä tutkimassa jumalansanaa ja oppimassa tuntemaan kristillistä elämää koskevia kysymyksiä. Puhujina toimivat jotkut kuurojen papit yllämainituista maista.

FREDERICIAN kaupungissa Tanskassa toimiva k.m. koulu räyhti maalisk. 22 p:nä 50 vuotta. Tämä koulu otti ensimmäisenä Tanskassa käytäntöön puheopetus-metodin. Siihen asti oli siellä käytetty ainoastaan sormiaakkos- ja viittomametodia. Koulun ensimmäinen johtaja oli Tanskan k.m. opetuslalla hyvin tunnettu mies Georg Jørgensen.

KUOLLUT. Kirjanpaina, laajoissa kuuromyökkäpiireissä koko maailmassa tunnettu Albin Maria Watzulik kuoli äskettäin Saksassa Altenburgissa liki 81 vuoden vanhana. Syntyjään oli hän unkarilainen. 3 v. vanhana kuuroutui hän tulirokossa ja joutui 9 v. vanhana Wienin k.m. kouluun. Kouluaika kesti 6 vuotta, jonka jälkeen hän meni kirjapainoon latojanoppin. Suoritettuaan kirjaltajaopin läksi hän Saksaan ja sai paikan v. 1873 Altenburgissa Piererin hovikirjapainossa, joka on jo yli 200 vuotta vanha. Tämän liikkeen palveluksessa pysyi Watzulik koko ikänsä.

ja kehittyi hyvin eteväksi ammatissaan. Suurella innolla hän läpi vuosikymmenien otti osaa Saksan k.m. valistus- ja yhdistysrienteihin ja on näissä puuhissa saavuttanut kuuluisuuden kohtalotovereittensa keskuudessa. Watzulikin kuoltua mainitsee kirjapainon johtokunta hänen kuolinilmoituksessaan seuraavaa: "Nuorena ollessaan tuli hän kirjapainomme palvelukseen sekä tuotti erikoisen suurilla taiteellisilla lahjoillaan liikkeellemme maailmanmaineena aksidenssitöitten alalla. Täten hän osaltaan huomattavasti avusti kirjapainomme suurta tunnetuksi tulemistä ja menestymistä. Vaikka vainaja olikin ruumiiltaan sairas, oli työnteko hänelle kuitenkin erittäin rakasta. Lepoa ei hän itselleen suonut ennenkuin parisen vuotta sitten, jolloin asettui eläkkeelle. Säilytämme uskollisen työtoverimme ja ystävämme muiston kunnioitettuna keskuudessamme. Rauha hänelle."

PASTORI K. A. NYMAN Vaasassa joutui 50-vuotispäivänään lämpimän ja laajan huomion esineeksi. Pitkin päivää saapui hänelle kukkia, kirjeitä, sähkösanomia, lahjoja ja onnitteluja sekä kuuroilta että kuulevilta ystävilta. Niinpä Vaasan k.m. yhdistys, jonka puheenjohtajana ja isällisenä ystävänä hän monet vuodet on ollut, lahjoitti hänelle kiitollisuutensa osoitukseksi prof. Klemetin julkaiseman arvokkaan kuvateoksen "Suomalaisia kirkonrakentajia". Porin k.m. yhdistys lähetti lahjaksi kauniin maton j. n. e. Sen lisäksi sai pastori yksityisiä onnitteluja kuuromykiltä läheltä ja kaukaa. Myöskin työtovereiltaan nykyisissä toimissaan nim. lääninvankilan henkilökunnalta ja Kaartin jääkäripataljoonalta sai hän onnitteluja lahjoineen. Eräänä iltana kutsui pastori Nyman Vaasan kuuromykät kotiinsa kahville.

Jaakko Sauselin

pyysi, että odottavat vähän myöhempään, kyllä velka maksetaan.

Jaakko meni naimisiin Anna Laanisen kanssa, joka on käynyt Kuopiossa puhekoulun. Yhdessä he rupesivat ahke- raan työhön kuokkimaan lisää peltoa ja kylvämään kauraa, jota he sitten myivät ja Jaakko sahasi metsästä suuria tukki- puita ja niitä hän myi sahan omistajalle ja hän sai hyvän hinnan. Parin vuoden kuluttua oli velka kaikki maksettu!

MAANVILJELIJÄ JAAKKO SAUSELIN täytti viime helmik. 25 p:nä 50 vuotta Ylistarossa Torkkolan kylässä. Hän on käynyt k.m. koulun Jyväskylässä. Koulusta päästyään rupesi hän isänsä kanssa yhdessä hoitamaan torppaa. Kun isä kuoli v. 1914, sai Jaakko torpan haltuunsa perinnöksi, mutta se ei ollut hänelle iloksi, sillä velkaa oli kovin paljon ja saamamiehet vaativat, että torppa on myytävä ja velka maksettava. Mutta Jaakko on tarmokas ja ahkera mies. Hän

Ja myöhemmin kohosi torpparista talollinen. He nykyään elävät onnellisina. Heillä on 4 lehmää, yksi hevonen ja kasvattiapoika. Jaakko Sauselinin äiti elää vielä ja asuu omassa kamarissaan 89 vuoden vanhana. Hyvin Jaakko äitiänsä hoitaa ja äiti on myös iloinen. Merkkipäivänä kävivät monet k.m. onnittelemassa myöskin Vaasasta sekä joukko kuuleviakin ja antoivat he lahjoja. Mekin tahdomme onnitella Jaakkoa hänen nyt täyttäessä 50 vuotta.

N. Söyring

50 VUOTTA täytti Viipurissa maalisk. 16 p:nä hra *Jubo Pykäläinen*, joka on Viipurin seudun k.m. piirien tunnetuimpia jäseniä. Hra Pykäläinen on Karjalan lapsi. Koulunkäyntinsä suoritti hän Kuopiossa neiti Helsingiuksen huolellisella ja etevällä johdolla. Erinomaisella sitkeydellä alkoi hän koulusta päästyään ponnistella eteenpäin ja onnistui ahkeruutensa, kunnollisuutensa ja huomattavien taipumustensa avulla edistymään erittäin hyvin valitsemassaan kartanpiirtäjän ammatissa Viipurinläänin maanmittauskonttorissa. Tässä toimessa on hän uskollisesti pysynyt jo yli neljännes vuosi- sadan, mikä on hänelle kunniaksi mainittava. Varsinaisen kartanpiirtäjämattinsa ohella on hän myös harrastanut taidemaalauksia. Sekä kotikaupungissaan Viipurissa että myöskin Helsingissä, Ateneumissa, on hän vuosien kuluessa opiskellut taidemaalauksia. Monet taulut on hänen siveltemistään lähtenyt ja niitä myymällä on hän hankkinut sievän sivutulon vakinaisen palkkansa lisäksi. Toivotamme onnea ja menestystä 50-vuotiaalle eteenkinpäin.

Jubo Pykäläinen

KUOLLUT. Maaliskuun 15 p:nä nukkui kuoleman uneen kodissaan Nurmijärvellä talontytär *Tyyne Ester Maria Salonen* 29 vuoden vanhana. Keuhkotauti lopetti hänen nuoren elämänsä. Ester Salonen oli kolmas kuuromykkäsiskosarjassa. Hänellä on k.m. veli Vilho ja k.m. sisar Katri. Hän oli käynyt k.m. koulun Turussa, josta päästyään hän toimi hyvässä lapsuuden kodissaan yhdessä kuurojen ja kuulevain siskojen kanssa. Ahkerassa työssä oman kodin hyväksi kului Esterin nuori elämä, kunnes tauti pakotti hänet jättämään maallisen tehtävänsä ja sairastuoteella valmistautumaan iankaikkiseen elämään. Tyytyväisenä ja alistuvaisena hän odotti pääsyä irti ajallisen elämän vaivoista. Ja Jumala, joka kuulee hiljaiset huokauksemmekin, kutsui aikanaan

Tyyne Ester Maria Salonen

KUOPIOSSA kuoli viime maaliskuun 2 p:nä suutari Otto Hämäläinen 47 vuoden vanhana. Vainaja oli käynyt Mikkelin k.m. koulun ja oli neiti Naima Hermansonin oppilas. Hän kuului siihen oppilasryhmään, joka ensimmäisenä läpikävi mainitun koulun ja pääsi pois koulusta keväällä v. 1900, siis 30 vuotta sitten. Vieressä olevassa 30 vuotta sitten otetussa luokkavalokuvassa on vainaja toinen oikealta, seisomassa. Koulusta päästyään asetui hän suutarin ammattia harjoittamaan Kuopioon ja asui siellä kuolemaansa asti. Sydän-tauti katkaisi hänen elämänsä.

Hän oli myös innokas urheilija. Hän seurasi valppaasti urheiluelämää. M.m. hän otti 45-vuotiaana osaa K.m. urheiluliiton hiihtomestaruuskilpailuihin. Seurattava esimerkki ikämiehille.

Vainaja haudattiin Kuopion hautausmaalle. Pastor Arvi Simojoki siunasi vainajan ruumiin. Sen jälkeen kummun luotua umpeen laskivat rva A. Jokelainen ja hra A. Holopainen Kuopion Kuuromykkä-Urheilijain seppelen. Sitten seuran jäsenet kutsuttiin kaikki vainajan kotiin muistokahville.

Vainajaa jäivät suremaan vaimo ja 4 alaikäistä lasta.

Mikkelin k.m. koulusta 1900 pois päässeet oppilaat.

hänet täältä uuteen elämään, jossa vallitsee ikuinen rauha, kirkkaus ja täydellisyys.

Koettelemuksia oli Esterin nuorena elämässä ollut raskaitakin. Aikaisemmin oli hän kuoleman kautta menettänyt sekä äitinsä että isänsä ja äskettäin nuoruuden parhaimmassa iässä olevan veljen. Häntä jäi kaipauksella muistelemaan 2 veljeä ja 2 sisarta.

KUOLLUT. Viime kesäk. 6 p:nä kuoli Pitkänniemen mielisairaalaan Tampereen lähellä k.m. Kaarle Jalmar Suckman Vihdin pitäjältä, 34 v. vanhana. Vainaja oli käynyt Turun K.m. koulun ja ryhtyi koulusta päästyään kotitaloonsa maatoihin. Hän oli voimakas ja erittäin reipas ja ryhdyks nuorukainen. Mutta sitten tuli häneen parantumaton lankeevauti, joka saattoi hänet ensin Helsingin sairaalaan ja Kellokosken piirimielisairaalaan ja sitten myöhemmin Pitkänniemeen. Vihdoin tuli kuolema ja vapautti hänet monta vuotta kestäneistä vaikeista vaivoista ja ikävistä kärsimyksistä.

LAHJOITUKSIA. Jo viime kevänä lahjoittivat opettaja Isak Eneberg-vainajan sukulaiset hänen koko kirjastonsa Helsingin k.m. yhdistykselle. Siinä oli paljon kirjoja, josta näkyy, että vainaja oli paljon lukenut mies. Kuten tiedetään oli hän itsekkin kuuromykkä ja oli päässyt opettajaksi Pietarsaaren k.m. kouluun. Hänen kirjastonsa kautta sai Helsingin k.m. kirjasto kauniin lisän. Kunhan vain sitä käytettäisiin ja kirjoja luettaisiin!

Samat herra Enebergin sukulaiset lahjoittivat äskettäin Suomen kuuromykkäinliiton museoon suuren joukon vainajan jälkeen jättämiä papereita, kuten vanhoja kirjeitä, vihkoja, oppikirjoja, valokuvia y.m. arvokasta museotavaraa. Nämätkin esineet puolestaan valaisevat maamme kuuromykkäin opetuksen entisyyttä. Kaikkien vanhojen ja nuortenkin kuuromyksen pitäisi muistaa omaa museotamme lähettämällä sinne vanhoja kirjoja, todistuksia, vihkoja, kirjeitä, ja muistoesineitä, jotka jollakin tavalla voivat tuleville sukupolville keroa entisaikain kuuromykistä ja heidän elämästään.

K. A. Y:N TURUN PAIKALLISOSASTON toiminnasta v. 1929 mainittakoon:

Sääntöjensä mukaisesti on toimikunta koettanut edistää kuuromyksen ammattitaidon kehittämistä. Niinpä toimikunta on toimeenpannut ammattikurssit puuseppiä varten sekä järjestänyt kuuromyksen osanottoa Turun kaupungin ammattikoulussa annettuihin räätäliammattikursseihin. Puuseppäammattikursseilla, joilla opetti I. Lehtinen on toiminut opettajana, oli oppiaineena puun käsittely lähtien raaka-aineesta. Samalla tehtiin myöskin selkoa eri tekotavoista, koneista, maalauksista y. m. Kurssit jatkuivat helmikuun

2 p:stä huhtikuun 20 ja käsittivät kaikkiaan 20 tuntia. Osanottajien luku oli 14 kohoten muutamina kertoina 17. Räätäliammattikurssit alkoivat syyskuussa ja kestivät keuhkukauden loppuun 1930. Operusta annetaan 4 tuntia viikossa ja on osanottajien luku ollut 9 tai 10. Näistä molempia kursseja varten on keskushallitus myöntänyt 500 mk. Neuvontamatkoja varten on keskushallitukselta saatu 300 mk. Neuvontamatkalla kävi herra E. Savisaari, joka Taalintehtaalla ja Forssassa piti hartaushetken ja 3 esitelmää Auttajayhdistyksestä, kuuromyksen kehityksestä ja Pohjoismaiden kuuromyksen kongressista. Kumpaankin tilaisuuteen oli saapunut 4 kuuromykkää. Sitäpaitsi on keskushallitukselta saatu 200 mk. Kuuromyksen raittiusyhdistykselle ja Entisten oppilaiden edistämisrahastosta 300 mk.

Kuuromyksen vanhainkotiassaan on toimikunta kouluneuvos Valter Forsiukselle antanut siltä pyydetyn lausunnon. Toimikunta asettui kannattamaan ehdotusta, että valtio perustaisi vanhainkoteja, jotka eivät kuitenkaan saisi olla suurempia kuin noin 35–40 hoidokkia varten. Vanhainkodit tulisivat siten noin puolet pienemmiksi kuin mitä on suunniteltu, minkä vuoksi valtion kahden kodin asemasta olisi perustettava neljä. Koska olisi tärkeää, että kotien toimintaa ainakin jossain määrin valvoisi kuuromykkä tunteva ja kuuromykkiin tottunut henkilö, olisi suotavaa, että ne sijoitettaisiin koulukaupunkien läheisyyteen, missä toimii Kuuromyksen Auttajayhdistys, jolla olisi edustajansa vanhainkotien toimikunnassa.

Kuuromyksen jouluihinviettiin on myönnetty 200 mk.; köyhille on jaettu Kuuromyksen Joulun ja Dövstummas Jul.

Vaikea taloudellinen aika ei ole ollut vaikuttamatta kuuromyksen toimintamahdollisuuksiin. Useita kuuromyksiä on joutunut työttömiksi ja toimikunta on mikäli mahdollista koettanut avustaa heitä. M. m. on erälle kuuromyksenpariskunnalle myönnetty avustusta 200 mk. Muutamille lainanottajille on myönnetty lykkäys velkansa lyhentämisessä. Uusia lainoja on myönnetty 5,500 mk. Lainoja on lyhennetty tai maksettu takaisin 1050 mk.

Toimikuntaan ovat kuuluneet puheenjohtajana opett. J. K. Palomaa, varapuheenjohtajana ja sihteerinä maist. E. Engblom ja rahastonhoitajana opett. S. Lehtinen.

E. E. m.

RIIHIMÄEN k.m. yhdistyksen vuosikokous oli Pohjoisella koululla 16. 3. 30. Kokouksessa oli läsnä 14 jäsentä. Vuosikokouksen avasi puh.joht. L. Vainola. Kokouksen puheenjoht. valittiin E. Kettula ja sihteeriksi H. Kuusela. Johtokunnalle myönnettiin vastuuvapaus sen jälkeen kuin oli vuosikokouksen luettu ja tilintarkastajain lausunto esi-

tetty. Vuoden 1930 puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti edelleen L. Vainola. Johtokuntaan valittiin seuraavat: Arvo Leimu, Otto Heino, Olga Virtanen ja Saara Simola sekä varalle Emil Kettula ja Otto Virtanen. Johtokunta keskuudestaan valitsi varapuheenjohtajaksi Otto Heimon, rahastonhoitajaksi Olga Virtasen, sihteeriksi Saara Simolan ja kantomieheksi Arvo Leimun. Tilintarkastajiksi tuli valituksi Otto Virtanen ja Ilmari Saarikko. Huvitoimikuntaan valittiin Lauri Vainola, Arvo Leimu, Otto Heino, Olga Virtanen ja Saara Simola. Ravintolakuntaan tuli Olga Virtanen, Alina Simola, Selma Laakso ja Arvo Leimu. Edustajaksi S. K. L. kokoukseen valittiin lippuäänestyksellä Lauri Vainola, varalle Otto Heino. Kirjasto hoitaa edelleen Hilja Kuusela. Kirjasto on muuten saanut lisäystä H. Kuuselan ja Olga Virtasen lahjoittamilla kirjoilla.

Päätettiin tehdä huviretki Kesijärvelle Helluntaina. Perillä järjestetään ulkoilmateatteri y. m. hauskaa ja aiotaan siellä suotuisan ilman sattuessa yöpyäkin, mutta jos sataa, pidetään iltama Pohjoisella koululla. Huviretki tehdään vain siinä tapauksessa, jos ilma on kaunis, jolloin jokainen saa nauttia täysin määrin tilaisuudessa tarjoutuvasta huvista ja hyödyistä. Kesijärven sinisissä laineissa on hyvä tilaisuus saada uintikilpailuakin. Ohjelmasta y. m. ilmoitetaan sitten lähemmin tuonnempana.

"HEFFATA"-YHDISTYKSEN TOIMINNASTA. Maaliskuun 2 p:nä oli "Heffatala" vuosikokous omalla talolla. Hartausherken piti neiti A. Sallén, jota jatkoj J. F. Talvia. Allekirjoittanut kertoi uskonvainoista Venäjällä. Väliajan jälkeen valittiin vuosikokoukselle puheenjohtajaksi hra V. Ritala, sihteeriksi allekirjoittanut. Sihteerinä A. Suutari luki kirjoittamansa vuosikertomuksen. Tilintarkastaja nti A. Sallén ja hra V. Ritala esittivät tilit, jotka osottautuivat seuraavasti:

Edellisen vuoden säästö	Smk. 5,667: 35
" tulot	" 2,935: 35
" menot	" 5,180: 90

Säästö Smk. 3,421: 80

Tilintarkastajain lausunnolla hyväksyttiin tilit ja myönnettiin johtokunnalle tili- ja vastuuvapaus.

Toimitettiin vaalit johtokunnan keskuudessa. Puheenjohtajaksi tuli valituksi J. F. Talvia, sihteeriksi neiti A. Suutari, rahastonhoitajaksi V. Kallio, johtokunnan sihteeriksi allekirjoittanut ja varalle V. Ritala. Tilintarkastajiksi v. 1930 valittiin rva Anna Kuutti ja A. Ritala.

Viime vuoden tileistä huomaamme, että yhdistyksen säästöt ovat vähentyneet. Rahat on käytetty Heffata k.m. y:n ulkokuonerakennuksen laittamiseen y. m. korjauksiin.

Elsa Ritala

VAASAN K. m. yhdistyksen vuosikokous pidettiin sunnuntaina 23 p. helmik. 1930 Palosaarella. Saapuvilla olivat melkein kaikki jäsenet. Vuosikertomus ja tilit esitettiin ja hyväksyttiin ja tilivapaus myönnettiin. Valittiin alkaen toimintavuoden puheenjohtajaksi hra Ilo Kangasniemi uudelleen yksimielisesti. Varapuheenjohtajaksi valittiin uudelleen nti Anna Södergård. Johtokunnan jäseniksi valittiin uudelleen neiti Aina Forsberg, hra August Nordberg, neidit Liisa Perälä ja Helmi Koskela. Tilintarkastajiksi valittiin rouva Edit Nyman ja hra Fridolf Liljeqvist sekä varalle neiti Lea Byström. Päätettiin korottaa tälle vuodelle lisää 2 mk. edellisen vuoden jäsenmaksuun. Edustajaksi edustajakokoukseen Helsingissä valittiin nti Anna Södergård sekä varalle hra August Nordberg. Johtokunnan kesken valittiin sihteeriksi hra Ilo Kangasniemi, rahastonhoitajaksi neiti Aina Forsberg sekä kirjastonhoitajaksi hra August Nordberg.

SALON K. m. yhdistyksen vuosikokous oli helmikuun 16 p:nä puuseppä A. Laineen huvilassa Hajalassa. Läsnä oli 12 jäsentä ja 1 vieras. Valittiin M. Nieminen kokousta johtamaan ja pöytäkirjaa pitämään hra J. Ålander. Luettiin vuosi- ja tilikertomukset, jotka molemmat hyväksyttiin sellaisenaan. Tilintekijöille myönnettiin tili- ja vastuuvapaus.

Alkanutta toimintavuotta varten valittiin huutoäänestyksellä yksimielisesti edellisenä vuotena toiminut johtokunta uudelleen, jossa ovat hra K. Hakala yhdistyksen puheenjohtajana, Maiju Nieminen varapuheenjohtajana ja sihteerinä, rva Impi Hakala rahastonhoitajana, nti Marita Nieminen ja hra A. Kaivolain. Tilintarkastajiksi tulivat nti Eva-Kaisa Nieminen ja hra Alfred Heinonen.

Pienelle seurallemme menestyksellistä toimintaa ja jäsenillemme hyvää tahtoa!

VIIPURIN MAASEURAKUNNAN KIRKOSSA on pitkäperjantaina huhtik. 18 p. kello 13 Herran ehtoollisen vietto. Ja samalla pitää Viipurin k.m. yhdistys pääsiäis-iltaman Keskuskansakoululla huhtik. 20 p. alkaen kello 17. Tervetuloa!

VAASA. Piakkoin aikoo Vaasan k.m. yhdistys toimeenpanna myyjäiset toimintansa hyväksi. Kehoitamme Vaasan ympäristön kuuroja silloin saapumaan Vaasaan. Myyjäisten päivä ei vielä ole määrätty, mutta ilmoitetaan siitä tarkemmin Vaasan sanomalehdissä. Tässä tilaisuudessa myydään monenlaisia naisten käsitöitä: esiliinoja, pöytäliinoja, sukkia, faneeriteoksia y. m. Vielä tarjoillaan hyvää kahviakin. — Pitäkääpä Vaasan seutujen kuurot tämä asia mielessänne ja tarkatkaa sanomalehdistä, milloin myyjäiset pidetään.

ESITELMÄPÄIVÄT JA HUVIMATKAN SUURSAAREEN järjestää juhannuksena Kotkan Kuuromyökkäin Yhdistys. Kauempana asuvia kuuromyökkäiä kehoitetaan myös pitämään tämä harvinainen tilaisuus mielessään. Lähemmin seuraavissa numeroissa.

VIIPURIN K.M. YHDISTYSTÄ koskeva kirjeenvaihto pyydetään tästeden lähettämään puheenjohtajalle, osoitteella: Herra Aleksanteri Puolakka, Viipuri, Linnantelakka Oy.

KOKKOLAN uusi k.m. yhdistys toimeenpani juhlan vuosikokouksensa yhteydessä laskiaissunnuntaina maalisk. 2 p:nä seurakuntatalolla. Puhujina esiintyi pastori Krook, joka selitti helppotajuisesti päivän evankeliumitekstin sekä kertoi uskonnonvainoista Venäjällä. Myöskin piti hän hartaan esirukouksen uskonsa tähden vainottujen puolesta siellä. Toisina puhujina esiintyivät hra E. Granö Teerijärveltä ja Uno Björn Pietarsaaresta sekä neidit Edith Jakobson ja Elsa Hackzell (kuuleva). Tulkkinä toimi neiti Julia Kiviniemi.

Väliajalla tarjottiin kahvia laskiaispullain kera. Lopuksi toimitettiin yhdistyksen toimikunnan vaali kuluvaksi vuodeksi. Valituksi tulivat neiti Edith Jakobson puheenjohtajaksi, hra Viktor Nordström varapuheenjohtajaksi, hra A. Lidsle (kuuleva) sihteeriksi, nti E. Hackzell (kuuleva) rahastonhoitajaksi, sekä nti Julia Kiviniemi. Seuraava kokous on toisena sunnuntaina toukokuussa.

HUKKUMISTAPAUUS KURIKASSA. 3. 3. 30 iltapäivällä oli kansakoulupojat Kurikan Myllykylässä palamassa kansakoulusta. He menivät joelle jäitä päästelemään. Korpelan voimalaitoksen padolla pyrki kuuromyökkäin Mikko Nopan 12-vuotias poika joen yli, mutta jäi pettiin ja poika suistui veteen. Toiset pojat riensivät ilmoittamaan tapauksesta muille, mutta ennenkuin apua ehdittiin saada, kului puoli tuntia.

Paikalle kutsutun lääkärin toimenpiteet pojan henkiin herättämiseksi olivat tällöin jo turhia.

RYÖVÄYSIRITYS tapahtui Kokkolassa eräänä maaliskuun alkupäivänä. Kuuromyökkä Anders Gustafsson ja Johannes Sjöström Larsmon pitäjistä olivat tiellä Kallissahan luona. Tuntematon mies hyökkäsi heidän päällensä ja yritti taskuista ryöstää heidän rahansa y. m. Kuuromyökkä olivat kuitenkin niin voimakkaat, että potkimalla ja lyömällä ryövääjää pääsivät hänestä irti. Poliisit luulevat tuntevansa, kuka ryövääjä on.

MAAILMAN KIERTÄJÄ. Viime helmikuussa tuli Helsinkiin Tallinnasta, Virossa, eräs Itävaltalainen k.m., hänen kuuleva vaimonsa ja 5-vuotias kuuleva poikalapsensa.

KUUROMYKKÄIN LEHTI

on Suomen Kuuromykkäin Liiton äänenkannattajana KOKONAAN KUUROJEN OMA LEHTI.

Kuuromykkäin Lehden tilaushinta on halpa — vain 20 markkaa vuosikerta! Hankkikaa sille uusia tilaajia ja ystäviä. Sitä voi tilata vieläkin. Muistakaa sitä kirjoituksilla, uutisilla ja valokuvilla kuurojen elämästä.

Kuuromykkäin Lehti haluaa vuosi vuodelta parantua niin sisällöltä kuin ulkoasultaankin. Se haluaa ilmentyä entistä useammin ja laajempaan tuomaan valistusta ja iloa kuurojen elämään. Juuri te itse voitte parhaiten auttaa tämän toteuttamisessa tilaamalla ja avustamalla sitä kukin voimienne ja kykyenne mukaan.

Muistakaa, että oman lehden menestyminen on jokaisen kuuron kunnianasia!

Jo 4 vuotta sitten he läksivät jalkaisin kulkemaan Wienistä ja ovat kierrelleet pitkin Euroopan maita tarkoitukseksi 8:ssa vuodessa kulkea maan ympäri! He jakelevat ihmisille korttia, jossa on heidän kuvansa ja avunpyyntö, sillä he pyytävät ihmisiltä rahaa elääkseen. Heillä on myös viisas koira mukanaan, mutta Helsingin poliisi otti sen pois, kun pelättiin sen sairastavan tarttuvaa koiratautiä. Helsingin k.m. eivät ole pitäneet oikein hauskana tämän perheen Suomeen tuloa. On parempi pysyä kotimaassaan ja työnsään kuin lähteä ympäri maailmaa kerjäten kulkemaan. Kulkuriin suhteen pitää olla varovainen sillä moni on tullut petetyksi.

KOTKALAISTEN SANOMALEHTIEN tietojen mukaan on k.m. *Antti Jäkelä* Kotkassa äskettäin takavarikoitu 9½ litraa pirtua ja on häntä sakoitettu 800 markalla. Olkoon tapaus opiksi ja varoitukseksi kuuromyckille antautumasta laittomiin hommiin.

KULKUKAUPPIAKSI ovat muutamat k.m. Suomessakin ruvenneet. Voi olla eri mieltä siitä kuinka sopivaa tällainen ammatti kuuromyckille on. Lehtemme toimitukselle on tästä asiasta kirjoitettu ja lainaamme tästä kirjeestä seuraavat rivit lukijoillemme ajateltavaksi:

"Kuuromyckin on nykyään tullut ikävä tapa matkustella paikasta toiseen kauppaamassa postikortteja y.m. kamaa. Tuontuosta ilmestyy täällä eräs vanha kuuromyckä niissä asioissa. Viime kesänä tuli niissä asioissa eräs V. M. vaimoineen. Tänä syksynä on eräs Savosta kotoisin oleva ollut täällä kahdesti myymässä "Surdus" lehteä. Tuollaiset "kuljeskelevat teinit" ovat kaikkea muuta kuin mukavia ilmiöitä. Ihmiset ostavat heiltä säälistä. Mutta k.m. eivät ole niin säällittävissä asemassa, että he tarvitsisivat kulkea tämantapaisilla kerjuumatkoilla. Pitäisi kirjoittaa tällaista menetelmää vastaan."

JUMALANPALVELUKSIA ja H. p. ehtoollisen viettoja kuuromyckille pidetään: *Helsingissä* Pitkänperjantaina, huhtikuun 18 p:nä klo 11, *Hyvinkäällä* Avikissa Pääsiäispäivänä klo 12, toisena Pääsiäispäivänä *Hämeenlinnassa* kuulevain jumalanpalveluksen loputtua klo 13.. Näihin tilaisuuksiin ovat kuurot lähiympäristöiltäkin tervetulle.

ESITELMÄPÄIVÄT toimeenpanee Porin k.m. yhdistys Porin rukoushuoneella huhtikuun 12 ja 13 p:nä. Esitelmän pito alkaa lauantaina huhtik. 12 p:nä, kello 18 ja jatkuvat yli seuraavan päivän, sunnuntain. Samalla huomautetaan, että jumalanpalvelus ja H. ehtoollisellakäynti pidetään Porin kirkossa 13 p:nä, josta tarkemmin ilmoitetaan Porissa. Esitelmää pitävät porilaiset itse, joku Suomen kuuromyckäinliiton lähettämä puhuja sekä markkapapi.

KIIITOS

Pyydän täten lausua Kuopion kuurojen koulun johtajalle ja opettajille sekä kaikille Kuopion k.m. y:n jäsenille siitä suuresta rahalahjasta, jonka sain vastaanottaa mieheni suutari Otto Hämläisen kuoleman johdosta, kalleimmat ja unohtumattomat kiitokseni.

Henrika Hämläinen.

ÄITIEN PÄIVÄÄ VIETTÄMÄÄN!

"Koko maa ja kansa tahtoo kunnioittaa äitejään ja viettää siksi *äitien päivää*. Elämän alituudessa kiireessä, aikamme raskaan painon alla olkoon se päivä pysähtymisen silmänräpäys, jolloin voimme ajatella sitä suurinta ja epäitsekäintä rakkautta, mitä maa päällään kantaa. Olkoon äitien päivä lapsen kiitos äidilleen."

"Äiti on perheen keskipiste. Meidän kotiemme sydämeellinen, lämmin ja hyveellinen henki riippuu suurimmaksi osaksi äidin persoonasta. Uskollisen ja hyvän äidin siunaus ulottaa vaikutuksensa sukupolvien taa. Äiti. Se sana merkitsee alttiutta ja uhrautuvaisuutta. Siihen sisältyy rakkaus. Se on kärsivällisyyden ja anteeksiantamuksen alku ja loppu. Missä on se ihmisyyden, joka ei avautuisi äidin nimen voimasta?"

Näin kirjoitetaan suurissa sivistysmaissa äitien päivän velvoituksesta, ja ne sanat sopivat meidänkin maahamme. Rohkenemme taas tänäkin vuonna kehoittaa kaikkialla Suomessa viettämään *äitien päivänä toukokuun toista sunnuntaita*, joka nyt sattuu toukokuun 11 p:ksi.

Se päivä kuulukoon kokonaan äidille, ennenkaikkea kodeissa, mutta myös julkisuudessa. Sinä päivänä olisi äiti koetettava vapauttaa tehtävistään niin paljon kuin suinkin, hänen pöydälleen olisi hankittava kukkia ja koko päivä eletävä ikäänkuin juhlan hengessä. Toivottavaa olisi myös, että mainittuna päivänä suurimman osan esimerkin mukaan vedettäisiin liput salkoihin, missä se vain on mahdollista. Eikä julkisia juhliakaan ole unohtettava. Jokaisella paikakunnalla liitrykkööt asiaa harrastavat yhteen juhlatilaisuuden aikaansaamiseksi äideille sopivien ohjelmien ja tervetullein kahvikupposin. Tällaisia julkia varten on Kotikasvatusyhdistys toimittanut *Äitien päivän ohjelman*, joka sisältää runsaasti puheita, runoja, lauluja, vuorokeskusteluja y. m. (Saatavana 7 mk:n hinnasta Kodin konttorista, Helsinki, Hietalahdenranta 17.).

Kootkoon toukokuun toinen sunnuntai koko Suomen kansan kunnioittamaan äidin raskasta ja suurenmoista työtä.

Kotikasvatusyhdistys.

Surren ilmoitamme että rakas sisaremmme

TYYNE ESTER MARIA SALONEN

synt. Nurmijärvellä 13. 8. 1901,
kuoli 15. 3. 1930.

Lyyli, Katri Vilho ja
Abti Salonen.